

คำชี้ขาดความเห็นแย้งความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ
ของอาคารหรือบริเวณอาคารที่มีการก่อสร้างฝ่าฝืนบทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
(ชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ๒๑๑/๒๕๕๔)

พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

แม้ผู้ต้องหาได้ก่อสร้างอาคารที่เกิดเหตุโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นอันเป็นการ
กระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งห้าม
ผู้ต้องหาใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคารที่เกิดเหตุเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลง
ทะเบียนตอบรับให้ผู้ต้องหา ณ ภูมิลำเนาของผู้ต้องหา และได้ปิดประกาศคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยและ
เห็นได้ง่าย ณ อาคารที่เกิดเหตุก็ตาม แต่เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้าม
ผู้ต้องหาใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารที่เกิดเหตุไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณ
อาคารที่เกิดเหตุ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงดำเนินการไม่ครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ (๒) แม้ผู้ต้องหา
จะยังคงใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคารที่เกิดเหตุ ผู้ต้องหาก็คงไม่มีความผิดฐานฝ่าฝืน
คำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคารที่มีการก่อสร้างฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

คดีได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๙.๐๐ นาฬิกา นาย ช. ผู้กล่าวหา
ตำแหน่งช่างโยธา ๒ สำนักงานเขตบางเขน มีหน้าที่ตรวจดูแลอาคารในเขตพื้นที่แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน
กรุงเทพฯ ได้ออกตรวจดูแลอาคารในเขตพื้นที่รับผิดชอบ พบว่าอาคารเลขที่ ๖๗๒/๗๔ หมู่ที่ ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ซึ่งมีนาย ส. ผู้ต้องหา เป็นเจ้าของและผู้ครอบครองดูแลสถานที่
ดังกล่าวเปิดเป็นภัตตาคาร จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ชื่อ ป. ปลุกสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตจำนวน ๖ หลัง
และขณะตรวจพบว่าอาคารดังกล่าวก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วแต่การก่อสร้างดังกล่าวไม่ได้รับอนุญาตจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบ

ต่อมาสำนักงานเขตบางเขนได้มีหนังสือมอบอำนาจให้นาย ช. ผู้กล่าวหา ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนาย ส.
ผู้ต้องหา ฐานก่อสร้างอาคารพาณิชย์ พักอาศัย โดยไม่ได้รับอนุญาต พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนและ
ได้ขออนุมัติหมายจับ ต่อมาวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ นาง ก. ตำแหน่งนางช่างโยธา ๖ ได้รับมอบอำนาจ
จากสำนักงานเขตบางเขนให้ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนาย ส. ผู้ต้องหาในความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นให้ระงับการก่อสร้างอาคารเป็นรายวันตั้งแต่วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคาร เป็นรายวันตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ รวม ๘๖๕ วัน และฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งให้หรืออาคารที่มีการก่อสร้างโดยผิดกฎหมาย

พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานก่อสร้างอาคารเพื่อพาณิชย์ พักอาศัยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หรือถอนอาคารซึ่งมีการก่อสร้างโดยผิดกฎหมายและควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับการก่อสร้างอาคาร และฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารฯ

พนักงานอัยการมีคำสั่งทางคดี ดังนี้

สั่งยุติการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาฐานก่อสร้างอาคารเพื่อพาณิชย์กรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานฝ่าฝืนคำสั่งระงับการก่อสร้างอาคารของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๑, ๔๐, ๖๕, ๖๗, ๖๙, ๗๐ เพราะคดีขาดอายุความ

สั่งฟ้องผู้ต้องหาฐานฝ่าฝืนคำสั่งรื้อถอนอาคารของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชย์กรรม และขอให้ปรับเป็นรายวันนับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึง ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๒, ๖๖ ทวิ, ๗๐

สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาฐานฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้อาคารของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชย์กรรม ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ (๒), ๖๗, ๗๐

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแย้งคำสั่งไม่ฟ้องอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑ ซึ่งบัญญัติในกรณีที่มีการก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการมีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการกระทำความผิด และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๐ (๒) ได้บัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการทั้งมีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และเมื่อได้พิจารณามาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๒ ที่บัญญัติว่า “การสั่งหรือการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากกรณีตามมาตรา ๔๐ (๒) และมาตรา ๔๗ ทวิ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการหรือผู้ควบคุมงาน แล้วแต่กรณี ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น หรือจะทำเป็นบันทึกและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบก็ได้” แล้ว การ

สั่งหรือการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐ (๒) เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการสั่งหรือการแจ้งตามวิธีการที่บัญญัติในมาตรา ๔๗ ได้ เพราะมาตรา ๔๗ ได้บัญญัติให้ยกเว้นมิให้ใช้กับกรณีการสั่งหรือการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐ (๒) นอกจากนี้เมื่อได้พิจารณามาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓ ที่บัญญัติว่า “การแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้ระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือให้รื้อถอนอาคาร ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ซึ่งจะต้องรับคำสั่งดังกล่าว ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้นและให้ปิดประกาศคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณที่มีการกระทำความผิดดังกล่าวและให้ถือว่าผู้ซึ่งจะต้องรับคำสั่งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วเมื่อพ้นกำหนดสามวันนับแต่วันที่ได้มีการปิดประกาศดังกล่าว” แล้ว คำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐ (๒) ก็ทำให้คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้ระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารหรือให้รื้อถอนอาคารแต่อย่างใดไม่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงไม่อาจนำวิธีการแจ้งคำสั่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ ทวิ มาใช้กับการแจ้งคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคารตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๐ (๒) ได้ ดังนั้น การใช้อำนาจดำเนินการตามมาตรา ๔๐ (๒) เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงต้องดำเนินการทั้งมีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ (๒)

ได้พิจารณาพยานหลักฐานในคดีนี้แล้ว คดีรับฟังได้ว่า ผู้ต้องหาได้ก่อสร้างอาคารที่เกิดเหตุ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อันเป็นการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แกะไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งห้ามผู้ต้องหาใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคารที่เกิดเหตุเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ต้องหา ณ ภูมิลำเนาของผู้ต้องหา และได้ปิดประกาศคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารที่เกิดเหตุก็ตาม แต่เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามผู้ต้องหาใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารที่เกิดเหตุไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณอาคารที่เกิดเหตุ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงดำเนินการไม่ครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ (๒) แม้ผู้ต้องหาจะยังคงใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคารที่เกิดเหตุ ผู้ต้องหา ก็ไม่มีความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคารที่มีการก่อสร้างฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

จึงชี้ขาดไม่ฟ้องนาย ส. ผู้ต้องหา ฐานฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณ
อาคารที่มีการก่อสร้างฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ (๒), ๖๗, ๗๐ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑, ๒๔, ๒๕

